

Secció I.- COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS**1.- Disposicions generals****Presidència del Govern**

Llei 4/1990, de 31 de maig, de declaració d'una àrea natural d'especial interès a La Marina de Lluçmajor.

**EL PRESIDENT DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA
DE LES ILLES BALEARS**

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de les Illes Balears ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que s'estableix a l'article 27.2 de l'Estatut d'Autonomia, tenc a bé de promulgar la següent

LLEI**EXPOSICIÓ DE MOTIUS.-**

Les marines o garrigues situades entre els nuclis de població i la mar de gran part del migjorn i llevant de Mallorca, representen espais naturals d'un gran interès, tant naturalístic com etnològic. Els seus valors naturals han justificat la seva inclusió en els inventaris d'espais a protegir elaborats tant per ICONA com per INESE.

Aquestes terres, en general de climatologia àrida i una certa pobresa edàfica han estat explotades amb una intensitat menor, fonamentalment per la ramaderia i la caça. Tals aprofitaments han permès el manteniment de la vegetació natural, o de comunitats vegetals prou evolucionades, amb la fauna associada que els hi és pròpia.

Un cas singular i rellevant d'aquestes marines és la de Lluçmajor. Assentada sobre la planura elevada de roques vindobonianes, la Marina de Lluçmajor és la més extensa i representativa de les marines mallorquines. Els seus ullastrars són els més grans de l'illa de Mallorca, i representen una comunitat botànica que té a les nostres illes el seu màxim exponent. Aquests tipus de comunitats han de gaudir d'una prioritat clara a l'hora de conservar el patrimoni natural, ja que és precisament a les Balears on existeixen els més bells i complets exemples, i per tant, el lloc del món on es poden preservar de manera més completa. Conservar una mostra dels ullastrars litorals mallorquins és un deure prioritari, en especial quan les amenaces urbanístiques exerceixen accions irreversibles en un dels indrets de més interès de tota la Marina.

A més dels ullastrars, altres comunitats biològiques presenten un elevat interès científic i cultural: les colònies d'aus marines dels penya-segats, els conjunts fauno-florístics de les basses temporals, les poblacions de diversos vertebrats que subsisteixen a la garriga, a les rotes, etc.

L'ocupació humana és, aquí, molt antiga, i ha anat afegint successius elements d'interès cultural: poblats talaiòtics, atalaies costeres de vigilància, les possessions com a mostres d'arquitectura rural tradicional, les barraques dels roters, parets seques, abeuradors i altres elements de l'artesanía constructiva arcaica. Assenyalem igualment l'interès arquitectònic i paisatgístic dels escars de Cala Pi, el sol refugi de pescadors de tota la contrada.

L'àrea delimitada en aquesta llei inclou alguns dels elements naturals més valuosos de la Marina de Lluçmajor, així com mostres representatives de tot el patrimoni natural i cultural d'aquesta contrada. La protecció d'aquesta àrea és insuficient si no va acompanyada d'una adequada i harmònica ordenació territorial de tota la Marina, però resulta del tot necessària per a preservar definitivament el millor conjunt de garrigues, penyals i paisatges propis del migjorn mallorquí.

ARTICLE 1.-

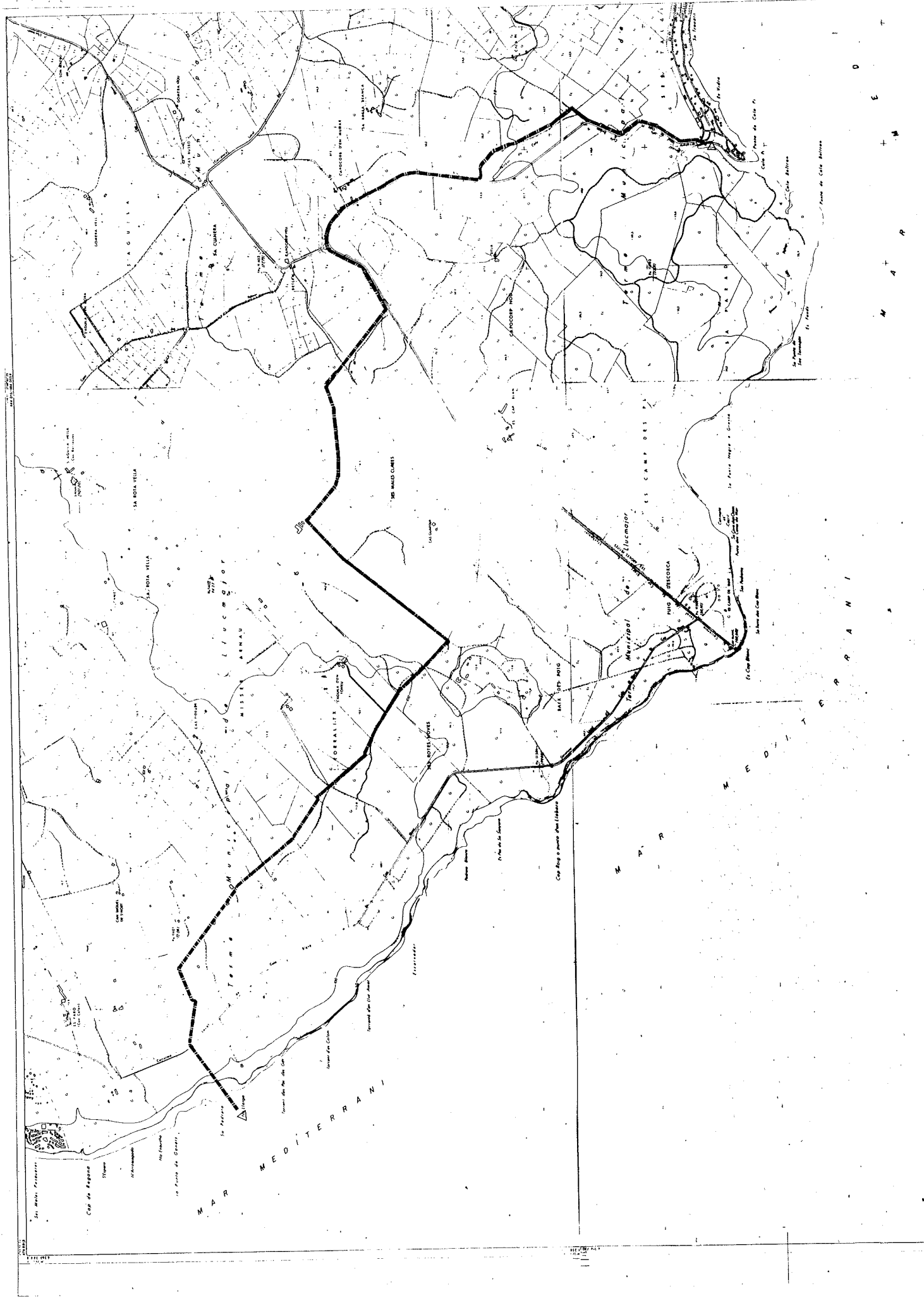
Es declara l'Àrea Natural d'Interès Especial de la Marina de Lluçmajor, d'acord amb el que disposa la Llei 1/1984, de 14 de març, d'Ordenació i Protecció d'Àrees Naturals d'Interès Especial.

ARTICLE 2.-

L'Àrea Natural d'Interès Especial de la Marina de Lluçmajor està situada al municipi de Lluçmajor i té com a límits els assenyalats en el plànol adjunt.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA.-

El règim urbanístic transitori aplicable al sòl no urbanitzable d'especial protecció fins a l'aprovació del Pla Especial de Protecció, previst a l'article 5 de la Llei 1/1984 d'Ordenació i Protecció d'Àrees Naturals d'Interès Especial, serà

P A R A N I

M A R

D

E

T

M

R

A

P

E D I T

E P A R

el que preveu el Pla Provincial d'Ordenació de les Balears per als Elements Paisatgístics Singulars, per al sector situat entre la costa i una paral·lela a aquesta a 500 metres de distància; i el dels Paratges Preservats en àrea forestal per a la resta de l'espai.

DISPOSICIONS FINALS.-

Primera.- Hom autoritza el Govern de la Comunitat Autònoma a dictar les disposicions necessàries per a l'aplicació i el desenvolupament d'aquesta Llei.

Segona.- La present Llei tindrà vigència a partir del dia següent al de la seva publicació al Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Per tant, ordén que tots els ciutadans guardin aquesta Llei i que els Tribunals i les Autoritats als quals pertorqui la facin guardar.

A Palma de Mallorca, a trenta-u de maig de mil nou-cents noranta.

EL PRESIDENT,

Signat: Gabriel Cañellas Fons

El Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori,
Signat: Jerónimo Saiz Gomila.

- o -

(24)

LLEI 5/1990, de 24 de maig, de carreteres de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

EL PRESIDENT DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de les Illes Balears ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que s'estableix a l'article 27.2 de l'Estatut d'Autonomia, tenc a bé de promulgar la següent

LLEI

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El desenvolupament del procés de transferència de competències en matèria de carreteres de l'Estat a les CC.AA. motivà l'elaboració pel Govern de la Nació, i la posterior aprovació per les Corts dia 29 de juliol del 1988, d'una nova Llei de Carreteres, referida a les d'Interès general de l'Estat, que deroga l'anterior de dia 19 de desembre del 1974, l'àmbit d'aplicació de la qual s'estenia a tota classe de carreteres i, per això, a les dependents de les CC.AA. i a les dels Ens d'Administració Local.

El buit produït per aquesta modificació legal justifica plenament la redacció de la Llei de Carreteres pròpia de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, que abasta les xarxes dependents del Govern, dels Consells Insulars i dels Ajuntaments, tenint en compte la competència exclusiva de la Comunitat en la matèria, continguda a l'apartat 5 de l'article 10 de l'Estatut d'Autonomia.

S'ha d'assenyalar com a primera nota distintiva de la Llei que s'ajusta tant com ha estat possible a l'estructura i al contingut de la Llei estatal. Així, la definició de les carreteres, el tipus, les característiques i els elements bàsics s'hi corresponen pràcticament en la totalitat i el mateix passa amb els estudis de planejament i amb el desenvolupament de la temàtica general de les mesures de defensa de la carretera.

Amb això s'aconsegueix de conservar les denominacions tradicionals, aprofundir en les experiències tingudes, mantenir criteris que són coneguts i respectats per usuaris, projectistes i constructors i fer més fecunda la col.laboració tècnica entre les distintes Administracions i entitats espanyoles vinculades al sector.

En un altre ordre de coses, la Llei aborda una classificació de les carreteres de la Comunitat, que fa coincidir les condicions d'ús de cada una amb l'adscripció administrativa corresponent. Així, les carreteres amb trànsits de més importància quantitativa o qualitativa s'integren en la xarxa primària, la titularitat de les quals correspon al Govern; les que tenen com a missió la distribució del trànsit en destinacions detallades formen les xarxes secundàries, de titularitat dels Consells Insulars, i, finalment, les que donen suport a trànsits purament locals formen part de les xarxes locals i rurals, la titularitat de les quals ostenta l'Ajuntament corresponent.

La Llei preveu la creació d'un organisme autònom que s'ocupi de l'administració i la gestió de carreteres de distinta titularitat, que permeti que, a l'àmbit relativament petit de la nostra Comunitat, s'aprofitin al màxim els recursos, sempre insuficients, amb els quals s'ha de fer front a l'alt cost de construcció i conservació de les carreteres, alhora que pot aconseguir-se una coordinació perfecta en la planificació i explotació.

No s'exclou la participació en aquest Organisme de l'Administració Central, en la línia de col.laboració tècnica i econòmica que s'inicià d'ençà del traspàs de competències a la Comunitat Autònoma, en no haver restat cap carretera d'Interès general de l'Estat a l'arxipèlag balear.

La Llei posa l'accent en l'obligatorietat que les carreteres noves o les millores de les existents que les modifiquin substancialment responguin a un planejament global previ en concret que es trobin contingudes en el Pla Director Sectorial; també en aquest Pla s'ha d'escometre una reordenació de les carreteres a cada una de les xarxes, ja que la distribució avui existent presenta disfuncions clares respecte al paper assignat a cada una.